

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobkyně: **PRECHEZA, a.s.**, IČO: 26872307
sídlem nábrž. Dr. Edvarda Beneše 1170/24, 750 02 Přerov
zastoupená daňovou poradkyní Ernst & Young, s. r. o.
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 6. 2023, č. j. 21203/23/5200-11432-701996, ve věci daně z příjmů právnických osob,

takto:

- I. Rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 16. 10. 2024, č. j. 65 Af 20/2023-86, **se ruší.**
- II. Řízení **se zastavuje.**
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení shora vymezeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a současně jí byly potvrzeny tři dodatečné platební výměry, kterými žalobkyni správce daně doměřil daň z příjmů za roky 2012 až 2014.
2. Krajský soud dne 16. 10. 2024 dle § 49 odst. 12 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vyhlásil ve věci rozsudek, jímž žalobu zamítl. Později téhož dne bylo soudu doručeno podání žalobkyně, kterým v plném rozsahu vzala podanou žalobu zpět a navrhla soudu, aby řízení zastavil.
3. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. platí, že *navrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.* Podle § 47 písm. a) s. ř. s. *soud usnesením řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.*
4. Ustanovení § 96 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) stanoví, že *je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví. Je-li návrh na zahájení řízení vzat zpět až poté, co již soud o věci rozhodl, avšak rozhodnutí není dosud v právní moci, soud rozhodne v rozsahu zpětvzetí návrhu též o zrušení rozhodnutí.*
5. Krajský soud si je vědom toho, že NSS ve své judikatuře ustanovení § 37 odst. 4 s. ř. s. vykládá tak, že ve správním soudnictví je možné vzít zpět návrh i poté, co soud ve věci rozhodl, ale současně před tím, než je soud vázán vydaným rozhodnutím (srov. např. usnesení ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 As 66/2010-84), proto je užití § 96 odst. 2 o. s. ř. v řízeních dle s. ř. s. vyloučeno (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 3. 2019, č. j. 9 Afs 53/2019-30, odst. 8).
6. S tímto výkladem se zdejší soud neztotožňuje. Podle názoru soudu z ustanovení § 37 odst. 4 s. ř. s. vyplývá, že lze návrh vzít zpět do doby, než o něm soud rozhodne, aniž by zákon stanovil formu a způsob takového rozhodnutí. Výklad zastávaný NSS má ten důsledek, že v případě rozsudku není možné návrh vzít zpět po jeho vyhlášení, protože rozsudkem je soud vázán od jeho vyhlášení (§ 49 odst. 10 s. ř. s.). V případě usnesení, která se nevyhlašují, tento důsledek nastává až doručením

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

usnesení účastníkům (§ 55 odst. 2 s. ř. s.). Dle názoru soudu tento výklad vede k neodůvodněným rozdílům mezi případy, kdy soud rozhodne rozsudkem a případy, kdy rozhodne usnesením. Dále je vhodné poukázat na úpravu § 96 odst. 2 o. s. ř., dle které lze vzít návrh zpět do doby, než je o něm pravomocně rozhodnuto. Pokud se tak stane po vydání rozhodnutí, rozhodne soud současně o zrušení takového rozhodnutí. Také o. s. ř. stanoví, že soud je vázán vlastním rozsudkem od jeho vyhlášení (§ 156 odst. 3). Podle názoru zdejšího soudu tak pravidlo vázanosti soudu vlastním rozsudkem (resp. obecně rozhodnutím) není důvodem, který by znemožňoval zpětvzetí návrhu i po vyhlášení rozsudku.

7. Krajský soud si je pochopitelně vědom toho, že dikce ustanovení § 37 odst. 4 s. ř. s. a § 96 odst. 2 o. s. ř. je odlišná. Z hlediska obsahu a principů právní úpravy však zdejší soud rozdíl nenachází. Koneckonců také NSS implicitně vychází z toho, že samotné vydání rozhodnutí není určující. Důležitá je vázanost soudu vlastním rozhodnutím, která však dle výše uvedeného není důvodem, který by znemožňoval zastavení řízení i po vydání rozhodnutí. Krajskému soudu není zřejmé, proč by v rámci správního soudnictví nemělo být možné vzít podaný návrh zpět i poté, co o něm soud rozhodl a je takovým rozhodnutím vázán. Nadto NSS ustáleně judikuje, že zpětvzetí návrhu má s ohledem na zásadu dispoziční, kterou je mj. ovládáno také civilní soudní řízení, přednost před jinými formami rozhodnutí o návrhu (srov. např. rozsudky NSS ze dne 8. 2. 2007, č. j. 8 As 24/2005-69, ze dne 16. 5. 2012, č. j. 4 As 24/2012-18 nebo ze dne 1. 11. 2022, č. j. 7 Afs 153/2022-28, odst. 8).
8. Zejména s ohledem na poslední uvedenou zásadu zdůrazňovanou v judikatuře NSS je dle názoru soudu nutné vyložit ustanovení § 37 odst. 4 s. ř. s. tak, že návrh lze vzít zpět, dokud o něm soud pravomocně nerozhodne. Předmětné ustanovení totiž výslovně neupravuje, zda mezním okamžikem pro zpětvzetí návrhu je vydání rozhodnutí nebo okamžik, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci (tj. kdy o něm soud pravomocně rozhodne). Teprve právní mocí rozhodnutí nastávají účinky soudního rozhodnutí jako je neměnnost, konečnost a závaznost. Proto dle názoru soudu je právě okamžik právní moci rozhodnutí tím, který by měl představovat časovou mez pro případné zpětvzetí návrhu. Tento výklad podporuje též argument racionálního zákonodárce, protože neexistuje racionální důvod, který by vysvětlil odlišnou úpravu v s. ř. s. Ani z důvodové zprávy k s. ř. s. nevyplývá žádná skutečnost, která by měla vysvětlit odlišnou úpravu oproti úpravě v o. s. ř., která je aplikovatelná také na přezkum rozhodnutí správních orgánů dle části V. o. s. ř. Naopak důvodová zpráva pojednává o *obvyklých procesních úpravách procesních úkonů*.
9. S ohledem na uvedené zdejší soud nesouhlasí s tím, že by ustanovení § 96 odst. 2 o. s. ř. nebylo aplikovatelné ve správním soudnictví (za použití § 64 s. ř. s.) - shodně též usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 1. 2018, č. j. 9 A 72/2017-54. Jelikož rozsudek, který soud v této věci dne 16. 10. 2024 vyhlásil, nenabyl dosud právní moci, rozhodl soud výrokem I. tohoto usnesení o jeho zrušení dle § 96 odst. 2 o. s. ř. Tento rozsudek (jako každý vyhlášený rozsudek) musí být doručen účastníkům (§ 54 odst. 3 s. ř. s.), proto jim jej soud zašle samostatně po právní moci tohoto usnesení. Výrokem II. rozhodl soud o zastavení řízení dle § 47 písm. a) s. ř. s. dle návrhu žalobkyně. O nákladech řízení soud rozhodl výrokem III. podle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno. Jelikož žalobkyně vzala zpět žalobu až po vydání rozhodnutí ve věci samé, nenáleží jí ani částečná vratka soudního poplatku dle § 10 odst. 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 23. října 2024

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.